

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sang-Værk til den Danske Kirke

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sang-Værk til den Danske Kirke", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 5. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_621-txt-shoot-idm762.pdf (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Bibelen.

No. 2. *Aab. 10.

- 1 Tag *Bogen* af den Engels Haand,
Der staaer saa høit begavet,
Som alt det *Timeliges* Aand,
Paa *Jorden* og paa *Havet*!
- 2 Saa Røsten lød til *Herrens Ven*
Om *Skjænk* af Engle-Haanden,
Saa lyder den til os igien,
Naar over os er *Aanden*.
- 3 Med *Bogen* da fra Engle-Favn
Os kiendes Raad saa fage,
Opæd du den i *Herrens Navn*
Alt som en *Honning-Kage*!
- 4 Da spaae du skal om *Folkefærd*,
Alt som en *Seer* sjunger,
Om *Konger* mange, fjern og nær,
Og saa om *Folke-Tunger*!
- 5 Saa tag, paa *Kirke-Røstens Bud*,
Det er paa *Vink* af *Aanden*,
Den *Kirkebog*, som tækkes *Gud*,
Tag den af *Englehaanden*!
- 6 Og æd den op, som du kan bedst,
Paa *Folke-Modersmaalet*!
Da vorder du en dygtig *Præst*,
Som har fra *Ingen stjaalet*.
- 7 Da løsner sig dit *Tungebaand*,
Og dine *Læber rødme*,
Da lærer dig den *Hellig-Aand*
At smage *Ordets Sødme*.
- 8 Da spaaer du meer end selv du veed,
Om *Tungemaal* og *Drotter*,
Og om en *salig Evighed*,
Og ynker den som *spotter*.
- 9 Da paa hvert *Bibelblad* igien
Du spore kan *Guds Finger*,
Og mærker godt, at *Skriftens Pen*
Er gjort af *Englevinger*;
- 10 Thi paa dit *Hjertes Tavle* seer
Du *Skrifttræk* *himmelfagre*,
Og *Sjælen* som med *Pennefier*
Paa *Engleviis* kan *flagre*;
- 11 Men aldrig det dig falder ind
At søge *Gud* i *Skriften*,
Og slaae den *Røst* i *Veir* og *Vind*,
Som øvede *Bedriften*.
- 12 At *Herrens Røst* fra *Bogen* kom,
Saa død og stum og stille,
Det lærer oplyst *Christendom*,
Var kun en *Barnegrille*,

- 13 Og at vi i vort eget *Bryst*
Har Kirke-Moderskiødet,
Det er den *gamle Adams Røst*,
Som laver Aand af Kiødet,
- 14 Det er den gamle Sværmer-Drøm
paa Sommerfugle-Vinger,
Som bader sig i Luftens Strøm
Og leger med Guds Finger.
- 15 Hvor *Røsten lyder*, lytter du,
Ved *Badet* og ved *Bordet*,
Og jubler: Gudskeelov, endnu
Forstummed dog ei *Ordet!*
- 16 8l Ordets Navn du tager op
Hvad Herren faldt af Munden,
Og Aanden over Issetop
Oplyser Hjertegrunden.
- 17 Hvert Bibel-Sprog, du kalder paa,
Som *Lazarus* sig hæver,
For igienløst paa Jord at gaae,
Som en Forklaret svæver!
- 18 I Lovsang bryder Tungen ud:
Hos mig har *Ordet* hjemme,
Og takket være Guders Gud,
Som gav til det mig Stemme!
- 19 Da bliver Munden aldrig tømt,
Da rystes ei af *Ærmet*,
For dig har alle Skjalde drømt
Og alle Viismænd sværmet.
- 20 Du Gud forstaaer kun *stykkeviis*,
Det nytter ei at prale,
Men derfor just, til Aandens Priis,
Er altid *ny* din Tale.
- 21 Det altid er den gamle Aand,
Men *Ham*, som aldrig graaner,
Det altid er Guds runde Haand,
Som ei sin Rigdom skaaner.
- 22 Det altid er det *samme Ord*,
Guds Ord, som Kiød er blevet,
9Men i dets Favn al Fylde boer,
Netop som der staaer skrevet.
- 23 Det altid er den samme Gud,
Den samme Himmel-Stige,
Det samme *Bad* og *Giæstebud*,
Det samme Himmerige;
- 24 Men Gud, vor Gud er Alt i Alt,
Hos *Ham* er godt at være,
Og hvem der med *Ham* holder Halvt,
Har Meer ei at begiære!

No. 3.

- I Syd og i Nord,
Al Verden hjem søger,
Som vrager Guds Ord,
Den tager fra Sjæle
Med Munden alt Mæle,
Med Aanden alt Liv!
- 2 Da frelses paa Marken,
Da bjerges paa Fjeld,
Kun hvad der i *Arken*
Befinder sig vel,
Kun hvem det er givet
At stige paa Skibet,
Som Herren har bygt.
- 3 10Den *Ark* er Hans *Kirke*,
Som døde for os,
Os Liv at udvirke,
Al Helved til Trods,
Som sagt, saa Han gjorde,
Vor Styrmand om Borde
Er Livskildens Aand!
- 4 Paa Havet det vilde
Bor soelrette Steen,
Vor spejklare Kilde,
Er altid kun *een*,
Er Evigheds-Ordet
Ved *Badet* og *Bordet*,
Er *Herren med os!*
- 5 I Klippen, i Kilden,
I *Ordet* med os,
Boer Aanden med Ilden,
Med Livet paa Trods,
Skiøndt Øiet Ham savner,
Dog Øret Ham favner
Som Guddommens Røst!
- 6 Og aaben paa Bordet
Er *Bøgernes Bog*,
Ved den os paa *Ordet*
Gjør Livs-Aanden klog,
Til Kaasen paa Bølge
At fatte og følge
Og prise med Fryd!
- 7 11Ja, himmelske Pave!
Alviishedens Aand!
Lær Du os at stave
Det Værk af din Haand,
Din *Dagbog* lyaaben,
Paa Veien fra *Daaben*
Til Faderens Huus!
- 8 Hvor herlig Du svæver,
Fra Dagrødes Gry,
Til Støvet sig hæver
Forklaret i Sky,
Du paa dine Vegne
Lod Smaafolk optegne
Med paaholden Pen!
- 9 Hvad Vei de maa vandre,
Som Du vil paa Jord
Til Lighed forandre
Med Faderens Ord,

Aftegnet, beskrevet,
I Psalmen og Brevet,
Har ogsaa din Haand!

- 10 Saa har Du os givet,
I *Skriften* saa prud,
En Dagbog for Livet
Paa Jorden i Gud,
Og over Guds Rige
Et Landkort tillige,
Som aldrig slaaer feil.
- 11 12 Kun din er Bedriften
Med levende Røst,
Men din er og *Skriften*
Til Lærdom og Trøst,
Saa, hvor den ei skattes,
Saa sikkert du fattes,
Som hvor *den* er *Alt!*
- 12 Thi søge i Graven
Ei Herren vi nu,
Ei Aanden i Staven,
Ei Glæden i Gru,
Men glade i Aanden,
Med *Skriften* i Haanden,
Vi prise vor Drot!
- 13 Vi smile ad Spotten,
Og synge paa Trods:
De Døde i Drotten
Skal leve med os,
I *Arken* os følge
Med Fryd over Bølge
Til Paradis-Havn!
-